

בש"פ 6599/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6599/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

ה' באלול תשע"ז (27.8.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המבקשת:

עו"ד איתי בן-נון

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב החל מיום 5.9.2017 ב-45 ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. מכתב האישום עולה כי המשיב (קטין, שהיה באותה עת בן מעט מעל 17.5 שנים), נאשם נוסף, ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, תקפו באכזריות את ג.א. באמצעות מקלות ומוטות ברזל, כשהם מכים בו בכל חלקי גופו ומסבים לו פציעות חמורות, לרבות שברים מרובים בגולגולת עם דימומים תוך מוחיים (זאת בהמשך לארוע מקדים, בו - בין היתר -

עמוד 1

ניפץ האחר בקבוק בירה על ראשו של ה.צ. ובהמשך חיפש כסף בכיסו).

3. מתסקיר מעצר ראשון שהתקבל ביום 8.3.2017 עולה כי בעניינו של המשיב קיימים גורמי סיכון רבים (ובהם: מעורבות חוזרת בפלילים; שימוש בסמים ובאלכוהול; וחוסר הבנה ביחס למצבו ולצרכיו), ולהערכת שירות המבחן קיים סיכון גבוה להמשך מעורבותו בפלילים. צויין כי הוריו של המשיב אינם יכולים להוות גורם סמכותי עבורו. נוכח כל אמור לעיל, לא ניתנה המלצה לשחרור לחלופת מעצר. עוד יצויין כי המשיב הבהיר כי הוא מתנגד לשילובו בחלופת מעצר מוסדית, עמדה עליה חזר בא כוחו בדיון מיום 7.5.2017. ואולם, משהבהיר המשיב, בדיון מיום 9.5.2017, כי הוא שינה עמדתו בעניין דן הוא נשלח שוב לשירות המבחן על מנת שזה יבחן אפשרות שחרור לחלופת מעצר מוסדית. ביום 24.5.2017 התקבל התסקיר המשלים בו נקבע שהמשיב אינו מגלה כל מוטיבציה להשתלב בטיפול, ומשכך לא ניתנה המלצה לשחרור לחלופת מעצר מוסדית.

4. לשיטת המבקשת, העבירות המיוחסות למשיב מעידות על מסוכנותו הגבוהה לציבור המצדיקה את הארכת מעצרו. נטען כי קמה נגדו עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן קיים חשש ששחרורו לחלופה יסכן את בטחון הציבור. מסוכנות המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד (הכולל הרשעה בעבירות של שוד; תקיפה לשם גניבה; החזקת סכין; הפרעה לשוטר; והפרת הוראה חוקית). לבסוף נטען, כי להערכת המבקשת תסתיים פרשת התביעה בשלושת דיוני ההוכחות שנקבעו עד לתחילת חודש אוקטובר.

5. לטענת המשיב הגיעה נקודת האיזון המצדיקה שחרור לחלופה, זאת בהתחשב - בין היתר - בחלוף הזמן מאז הארוע; בעובדת היותו של המשיב קטין; חלקו הקטן יותר בארועים המתוארים בכתב האישום; והעובדה שזהו לו מעצרו הראשון, מה שיש בו כדי להוות גורם מרתיע.

בא כוחו המלומד ביקש ללמוד מהחלטתו של המשנה לנשיאה (בדימ'), השופט א' רובינשטיין, בבש"פ 126/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.1.2012) לעניין מרשו.

6. אכן; הלכה פסוקה היא כי על בתי המשפט לפעול בזהירות יתרה כל אימת שעסקינן בהארכת מעצרו של נאשם קטין. ואולם, לטעמי, שעה שעסקינן בקטין כמו זה שלפני - שהינו בעל עבר פלילי; שאינו מגלה מוטיבציה שיקומית; שהסתייג תחילה מאפשרות המעצר המוסדי; ושבשני תסקירים של שירות המבחן לא ניתנה המלצה לשחרור לחלופה (בין ביתית ובין מוסדית) - אין "קטינותו" מטה את הכף לטובת שחרור לחלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. הבקשה מתקבלת איפוא.

ניתנה היום, ה' באלול התשע"ז (27.8.2017).

שׁוֹפֵט

עמוד 2

